

§ 13 fattes derefter under Forhandling, og da Ingen ønskede Ordet, afstemtes

§ 13 (see sammesteds).
og vedtoges eenstemmigt med 34 St.

§ 14 fattes under Forhandling. Ingen begjærede Ordet, hvorpaa afstemtes

§ 14 (see Anhang A. Sp. 1395—96).
og vedtoges eenstemmigt med 36 St.

§ 15 fattes under Forhandling. Ingen begjærede Ordet, hvorpaa afstemtes

§ 15 (see Anhang A. Sp. 1397—98).
og vedtoges eenstemmigt med 33 St.

§ 16 med de dertil stillede Endringsforslag fattes derefter under Forhandling.

Indenrigsministeren: Jeg har tilladt mig at stille 2 Endringsforslag til § 16. Det ene er en nødvendig Conseqvent af den Beslutning, som allerede igaar blev vedtagen med Hensyn til de 2,000 Rd., der extraordinairt ere blevne opførte paa Lønningscontoen, og der andrages nu paa, at Henvisningen til den vedkommende Lov, om hvilken det allerede er givet, at den ikke vil blive Lov, og som altsaa ikke kan eller bør blive staaende paa Finantsloven, maa udgaae. Det andet Endringsforslag gaar ud paa, blandt de eventuelle Love, hvis finantsielle Resultater godkjendes igjennem denne Paragraph, at optage Lovden angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme. Grunden, hvorfor den ikke strax blev opført blandt de andre Love, var den, at dette Spørgsmaal var forbeholdt, da Finantsloven var til anden Behandling, idet man havde nogen Tro paa at kunne ordne Bevillingen for Stutteriavæsenet saaledes, at den kom til at omfatte baade den nu bestaaende Tilstand og den finantsielle Indflydelse af den nævnte Lov. Det viste sig snart, at dette ikke lod sig gjøre, og saaledes udgik den for denne Lov fornødne finantsielle Bestemmelse af Finantsloven, og Følgen deraf er, at den nu maa opføres paa dette Sted i Loven. Hvad angaaer, at der ikke er opført noget bestemt Beløb, skal jeg, næst iøvrigt at bemærke, at der ikke synes at være

Grund til at behandle denne Lov anderledes end alle andre Love, der i Finantsloven opføres *intra lineam*, gjøre opmærksom paa, at Loven ikke udtrykkelig udtaler, hvad der skal stee eller ikke stee i næste Finantsaar.

Besvarelse: Ved Sagens første Behandling fremsatte jeg mine Anskuelser om Bevilling i Finantslove, om, hvorledes Forholdet var imellem andre Love og Finantsloven, idet jeg søgte at vise, at Finantsloven forudsætter en stor Mængde Love som givne og knytter sig til disse og alene indeholder Bevillingen. Det som giver Finantsloven sin Betydning, er Bevillingen, det er Realiteten i Finantsloven. Naar Finantsloven, efterat være vedtagen af Rigsdagen, faaer kongelig Sanction, ligger deri Bevilling for Ministeriet til at udføre den finantsielle Deel af Forvaltningen for det følgende Finantsaar, og da denne Bevilling skal gives for hvert Aar, faaer Finantsloven derved sin overordentligt store Betydning, og bliver, om ikke Slutningen, saa dog en af de vigtigste Piller for hele det constitutionelle System. Hvis jeg altsaa har Ret heri, er Bevillingen en Realitetsgag. Den kan fremkomme i en mere eller mindre heldig Form; Finantsloven kan være affattet i mere eller mindre tydelige Poster, men det bliver dog altid kun en Form for Bevillingen; Hovedsagen bliver altid selve Bevillingen. Det er derfor, jeg ikke kan skjønne, hvorfor man skulde svække Betydningen af selve Bevillingen derved, at man i Slutningen af § 16 optager en Bestemmelse, som egentlig siger, at disse Penge, der ere bevilgede ved denne Paragraph, alligevel ikke ere bevilgede, medmindre der kommer en anden Bevilling til. Jeg kan ikke see Andet, end at det er en Modsigelse. Man ophæver den ene Bevilling, idet man forudsætter en tilkommende Bevilling som nødvendig, og hvis jeg har Ret i min Betragtning af, at Bevillingen er en Realitet, vil man see, at det, som her fremtræder, ikke er noget Formspørgsmaal. Saavidt jeg opfattede den meget ærede Cultusminister, bemærkede han ved Sagens første Behandling, at Hensigten dermed var at faae de bestemte Tal frem, idet der for de omhandlede Loves Vedkommende ingen Tal findes i Finantsloven. Jeg kan gjerne indrømme,